

Samenwerkingscode Gezinshuisouder

Present 24x7 – beroepsvereniging voor gezinshuisouders

CONCEPT – versie 0.5 – juli 2026

Status: dit document is een conceptuitwerking van de samenwerkingscode, gebouwd op de missie en visie, het concept beroepsprofiel en de beroepscode. De code is zelfstandig leesbaar en verwijst niet naar afzonderlijke artikelen van de andere documenten; waar inhoud elkaar raakt, is dat bewust aanvaard na de vergelijkingsronde tussen de vier documenten. De keuzes in dit document zijn door Present 24x7 vastgesteld; een beperkt aantal punten vraagt nog nadere uitwerking (zie Vervolgstappen aan het slot).

1. Status en functie

Dit document bevat de samenwerkingscode voor gezinshuisouders. De code is onderdeel van de Professionele Standaard Gezinshuisouder en wordt ontwikkeld en beheerd door Present 24x7, de beroepsvereniging van en voor gezinshuisouders.

De professionele standaard rust op de missie en visie van Present 24x7. Daaruit komen drie zelfstandige documenten voort, ieder met een eigen functie: het beroepsprofiel beschrijft wat een gezinshuisouder is en welke bekwaamheid het vak vraagt; de beroepscode beschrijft hoe een gezinshuisouder behoort te handelen; de samenwerkingscode beschrijft hoe de gezinshuisouder professioneel samenwerkt met alle mensen rond de jeugdige en het gezinshuis, en wat hij daarin van samenwerkingspartners mag verwachten.

Wie bindt deze code?

De samenwerkingscode normeert het handelen van de gezinshuisouder. Als beroepsvereniging kan Present 24x7 alleen de eigen beroepsgroep binden. Samenwerking is echter wederkerig: zij kan niet door één partij worden gedragen. Daarom beschrijft deze code bij de normen ook wat de gezinshuisouder van samenwerkingspartners mag verwachten. Deze verwachtingen binden anderen niet, maar geven de gezinshuisouder een professionele basis om de samenwerking te agenderen wanneer zij tekortschiet.

Professionele afweging

Deze code geeft richting aan professioneel handelen, maar neemt de professionele afweging nooit volledig over. Iedere samenwerkingssituatie vraagt om een zorgvuldige weging van belangen, rechten, verantwoordelijkheden en omstandigheden. De code ondersteunt die afweging, maar vervangt haar niet.

Wat deze code niet is

De samenwerkingscode is geen kwaliteitskader en vervangt geen wet- of regelgeving. De voorwaarden waaronder samenwerking kan slagen en de verantwoordelijkheden van andere partijen zijn beschreven in het Kwaliteitskader Gezinshuizen, dat toebehoort aan het werkveld. Deze code kan wel dienen als inspiratiebron voor kwaliteitscriteria, opleidingen en samenwerkingsafspraken.

Waar in deze code "hij" staat, wordt iedere gezinshuisouder bedoeld, ongeacht gender.

2. Visie op samenwerken in gezinshuizenzorg

Kwaliteit ontstaat in gezinshuizenzorg niet bij één persoon. Zij ontstaat in het samenspel van iedereen die het gewone gezinsleven van de jeugdige mogelijk maakt: de jeugdige zelf, de ouders, de gezinshuisouder, de jeugdbeschermer, de gedragswetenschapper, de zorgorganisatie, de school, de gemeente en andere betrokkenen. Samenwerken is daarom geen randvoorwaarde naast het vak. Het is onderdeel van het vak.

De gezinshuisouder neemt in dit samenspel een eigen positie in. Hij is opvoeder in het dagelijks leven én professional in een netwerk. Door het samenleven met de jeugdige beschikt hij over de sterkste relationele informatiepositie: actuele, diepgaande en dagelijkse kennis van het functioneren van de jeugdige in zijn leefomgeving. Deze kennis is volwaardige professionele inbreng. Zij vervangt de deskundigheid van anderen niet, maar kan er evenmin door worden vervangen.

Tegelijkertijd beschikken anderen over kennis en bevoegdheden die de gezinshuisouder niet heeft. De gecertificeerde instelling draagt juridische verantwoordelijkheid. De gedragswetenschapper brengt vakinhoudelijke expertise in. De ouders kennen hun kind vanuit een levenslange verbondenheid. Goede besluiten ontstaan wanneer deze verschillende vormen van kennis elkaar aanvullen. Dat vraagt van de gezinshuisouder dat hij zijn eigen inbreng serieus neemt én de inbreng van anderen actief opzoekt.

Goede samenwerking vraagt ten slotte om rolzuiverheid. Iedere betrokkene beschikt over een eigen opdracht, eigen bevoegdheden en eigen deskundigheid. Wanneer verantwoordelijkheden door elkaar gaan lopen of partijen elkaars positie overnemen, ontstaat onduidelijkheid die de samenwerking en uiteindelijk de jeugdige belast. Macht en verantwoordelijkheid horen daarbij onlosmakelijk met elkaar verbonden te zijn: wie beslist, is aanspreekbaar op het besluit.

Deze code beschrijft hoe de gezinshuisouder de samenwerking professioneel vormgeeft: met de jeugdige, met de ouders, met de professionele partners en met beroepsgenoten.

3. Kernwaarden in de samenwerking

De negen kernwaarden uit de missie en visie gelden onverkort in de samenwerking. Vijf waarden dragen haar in het bijzonder; zij vormen de grondtoon van alle normen in deze code.

Gelijkwaardigheid. In de samenwerking betekent gelijkwaardigheid niet dat iedereen hetzelfde weet of mag beslissen, maar dat ieders inbreng er werkelijk toe doet.

Plekbewustzijn. Ook in de samenwerking geldt: wie de eigen plek kent en de plek van anderen respecteert, voorkomt loyaliteitsconflicten en maakt samenwerking mogelijk.

Openheid. In de samenwerking spreekt de gezinshuisouder uit wat gezegd moet worden, ook wanneer dat ongemakkelijk is.

Verantwoordelijkheid. In de samenwerking is de gezinshuisouder aanspreekbaar op zijn eigen aandeel, en spreekt hij evenzeer anderen aan op het hunne — verantwoordelijkheid in samenwerking loopt in twee richtingen.

Continuïteit. Duurzame relaties vormen de basis voor ontwikkeling. Dat geldt ook voor samenwerkingsrelaties. De gezinshuisouder investeert in relaties die langer meegaan dan het eerstvolgende overleg en voorkomt onnodige breuken, ook wanneer de samenwerking schuurt.

4. De samenwerkingsrelaties

4.1 De jeugdige

Rond iedere jeugdige in een gezinshuis werken volwassenen samen. Die samenwerking gaat over zijn leven. De jeugdige heeft het recht zijn mening te geven over beslissingen die hem aangaan, en aan die mening wordt passend gewicht toegekend, in overeenstemming met zijn leeftijd en ontwikkeling. Dit recht is vastgelegd in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (artikel 12).

De gezinshuisouder werkt samen mét de jeugdige, niet over hem. Hij zorgt dat de jeugdige weet wie er rond hem samenwerken en waarover. Hij helpt de jeugdige zijn stem in te brengen in besprekingen en besluiten, op een manier die past bij zijn leeftijd en ontwikkeling. Hij vertelt de jeugdige wat er met zijn inbreng is gedaan. En hij bewaakt dat de samenwerking tussen volwassenen de jeugdige rust geeft in plaats van onrust: de jeugdige mag merken dat de volwassenen om hem heen elkaar weten te vinden.

4.2 De ouders

De plek van de gezinshuisouder

De gezinshuisouder neemt in het leven van de jeugdige een eigen plek in en bewaakt die plek zorgvuldig. Hij voedt op in het dagelijks leven, maar neemt daarmee niet de plek van de ouders in. De gezinshuisouder maakt deel uit van de levensgeschiedenis van de jeugdige en zijn ouders, maar

wordt geen deel van hun familiesysteem. Dat verandert niet door de duur van de zorg, door de kwaliteit van het contact tussen jeugdige en ouders, door wat ouders wel of niet hebben gedaan, of door hun aan- of afwezigheid.

Ouders zijn er en blijven er. Zij worden niet door professionals betrokken bij het leven van hun kind; het is de gezinshuisouder die wordt betrokken bij hún systeem. Vanuit dat besef bouwt de gezinshuisouder de samenwerking op.

Normen

De gezinshuisouder ontmoet ouders zonder oordeel over wie zij zijn. Een oordeel plaatst de professional boven de ouder en maakt een werkelijke relatie onmogelijk. De gezinshuisouder onderscheidt daarbij het oordeel over de persoon — dat hij achterwege laat — van de professionele afweging over wat de jeugdige nodig heeft, die tot zijn verantwoordelijkheid blijft behoren.

De gezinshuisouder erkent ouders als ouders, in woord en in handelen, ook in het bijzijn van de jeugdige. Hij spreekt met respect over de ouders, ongeacht de voorgeschiedenis.

De gezinshuisouder zoekt samen met de ouders naar een vorm waarin het ouderschap op afstand betekenis kan houden. Hoe dat eruitziet verschilt per gezin en per fase; het zoeken zelf is de professionele opdracht.

De gezinshuisouder bewaakt dat de jeugdige niet klem komt te zitten tussen de volwassenen. Hij vraagt van de jeugdige geen keuze tussen gezinshuis en ouders en voorkomt dat loyaliteit een strijdtoneel wordt.

De gezinshuisouder staat open voor de kennis die ouders over hun kind hebben en benut deze in de dagelijkse opvoeding.

Ontwikkeling

Gezinshuisouders en ouders staan in deze samenwerking niet alleen. Zij laten zich inspireren door mensen die in vergelijkbare situaties hebben gevonden hoe gedeeld opvoederschap en ouderschap op afstand vorm kunnen krijgen.

4.3 De professionele partners

Rond het gezinshuis werken professionals met verschillende rollen: de jeugdbeschermer, de gedragswetenschapper, de zorgorganisatie, de school, behandelaren, de gemeente en anderen. De gezinshuisouder erkent hun rol, deskundigheid en bevoegdheid, en verwacht dezelfde erkenning terug.

De gezinshuisouder onderscheidt daarbij twee dingen die in de praktijk gemakkelijk door elkaar lopen: bevoegdheid en kennis. Wie beslissingsbevoegd is, weet daarmee nog niet het meest van de jeugdige. Wie het meest van de jeugdige weet, is daarmee nog niet beslissingsbevoegd. De gezinshuisouder respecteert de bevoegdheid van anderen én zorgt dat zijn relationele informatiepositie de besluitvorming bereikt. Hoe hij dat doet, is uitgewerkt in hoofdstuk 5.

De gezinshuisouder investeert in de samenwerkingsrelaties zelf. Hij kent zijn samenwerkingspartners, zorgt dat zij het gezinshuis kennen, en nodigt hen uit het gewone leven te zien waarover zij meebeslissen. Samenwerking wordt relationeel wanneer mensen elkaar werkelijk ontmoeten.

4.4 De onafhankelijke vertrouwenspersoon

De vertrouwenspersoon van de jeugdige en de ouders (Jeugdstem, Zorgbelang) is geen samenwerkingspartner met een gedeeld doel: zijn taak is uitsluitend het waarborgen van hun stem en rechtspositie, onafhankelijk van het gezinshuis en de organisatie. De gezinshuisouder respecteert die onafhankelijkheid en zoekt haar niet op.

Onafhankelijkheid en een werkrelatie sluiten elkaar niet uit. De gezinshuisouder faciliteert actief de toegang van de jeugdige en de ouders tot hun vertrouwenspersoon, en gaat met deze het gesprek aan over wat de jeugdige en het gezinshuis aangaat — mét en niet óver elkaar.

4.5 De beroepsgenoten

De gezinshuisouder staat niet alleen in het vak. Hij maakt deel uit van een beroepsgroep die gezamenlijk verantwoordelijkheid draagt voor de kwaliteit en ontwikkeling van het vak.

De gezinshuisouder laat een collega die vastloopt niet zwemmen: hij biedt steun, denkt mee en verwijst waar nodig. Hij durft een beroepsgenoot te bevragen wanneer hij zich zorgen maakt over diens handelen of draagkracht — niet om te oordelen, maar omdat collegiale aanspreekbaarheid tot het vak behoort.

Wat in intervisie en collegiaal contact wordt gedeeld, behandelt de gezinshuisouder vertrouwelijk, binnen de grenzen die de wet en de veiligheid van jeugdigen stellen.

5. Normen voor professioneel samenwerken

Dit hoofdstuk beschrijft de normen voor het samenwerkend handelen van de gezinshuisouder, geordend naar situaties uit de dagelijkse praktijk. Bij iedere situatie staat ook wat de gezinshuisouder van zijn samenwerkingspartners mag verwachten. Deze verwachtingen binden anderen niet, maar horen bij een wederkerige samenwerking; blijven zij uit, dan maakt de gezinshuisouder dat bespreekbaar.

5.1 Informatie delen

De gezinshuisouder deelt informatie die anderen nodig hebben om hun verantwoordelijkheid te kunnen nemen: tijdig, volledig en feitelijk. Hij onderscheidt waarneming van interpretatie en benoemt beide als zodanig. Hij deelt niet meer dan nodig is en gaat zorgvuldig om met de persoonsgegevens van de jeugdige, de ouders en het eigen gezin, in overeenstemming met de geldende wetgeving.

De gezinshuisouder mag van samenwerkingspartners verwachten dat zij hem tijdig en volledig informeren over alles wat hij nodig heeft om de jeugdige goed op te voeden — voorafgaand aan een plaatsing en gedurende het verblijf.

5.2 Adviseren en geadviseerd worden

De gezinshuisouder brengt zijn kennis uit het dagelijks leven actief in bij besprekingen en besluiten. Hij adviseert onderbouwd: hij benoemt wat hij ziet, wat hij verwacht dat een besluit voor de jeugdige en het gezinshuis betekent, en welke alternatieven hij ziet.

Omgekeerd zoekt de gezinshuisouder het advies van anderen op. Hij raadpleegt de gedragswetenschapper bij vragen die zijn eigen deskundigheid te boven gaan en staat open voor advies dat zijn eigen beeld tegenspreekt.

De gezinshuisouder mag verwachten dat zijn adviezen zichtbaar worden gewogen en dat gemotiveerd wordt toegelicht wanneer ervan wordt afgeweken.

5.3 Meewerken aan besluitvorming

De gezinshuisouder werkt actief mee aan zorgvuldige besluitvorming. Hij levert zijn inbreng op tijd, denkt mee over alternatieven en benoemt tijdig de risico's die hij ziet, zonder een eigen beslissingsbevoegdheid te veronderstellen waar die er niet is.

Niet ieder besluit valt zoals de gezinshuisouder het zou willen. Wanneer een bevoegde partij een besluit neemt waar de gezinshuisouder het niet mee eens is, kiest hij een professionele weg: hij legt zijn bezwaar vast, vraagt om een motivering, en voert het besluit vervolgens loyaal uit — tenzij het belang of de veiligheid van de jeugdige naar zijn professionele oordeel in het geding is. In dat geval escaleert hij volgens 5.6. Wat hij niet doet: het besluit tegenwerken in de uitvoering, zijn onvrede via de jeugdige laten lopen, of het meningsverschil laten voortbestaan zonder het te benoemen.

De gezinshuisouder mag verwachten dat hij als gelijkwaardige professional een volwaardige positie heeft in besluitvorming die het gezinshuis en de jeugdigen raakt, inclusief hoor en wederhoor; dat zijn relationele informatiepositie in de afweging wordt betrokken; en dat besluiten worden gemotiveerd. Wie beslist, is aanspreekbaar op het besluit: macht en verantwoordelijkheid horen onlosmakelijk verbonden te zijn.

5.4 Omgaan met verschillen

Verschillen van inzicht horen bij samenwerking tussen professionals met verschillende posities. Zij zijn geen bedreiging, maar een bron van betere besluiten — mits zij professioneel worden gehanteerd.

De gezinshuisouder spreekt mét mensen, niet óver hen. Hij benoemt een verschil van inzicht rechtstreeks bij degene die het aangaat, onderzoekt eerst het perspectief van de ander voordat hij het eigen standpunt verdedigt, en houdt het verschil zakelijk: het gaat over de vraag wat goed is voor de jeugdige, niet over wie gelijk heeft.

De gezinshuisouder mag verwachten dat samenwerkingspartners verschillen op dezelfde manier hanteren en hem rechtstreeks aanspreken in plaats van over hem te spreken.

5.5 Aanspreken en aangesproken worden

De gezinshuisouder spreekt samenwerkingspartners aan wanneer afspraken niet worden nagekomen, informatie uitblijft of het handelen van een ander de jeugdige of de samenwerking schaadt. Hij doet dat tijdig, rechtstreeks en respectvol, bij degene die het aangaat, en benoemt wat er nodig is in plaats van alleen wat er misgaat.

Wordt de gezinshuisouder zelf aangesproken, dan luistert hij eerst. Hij onderzoekt wat er waar is aan wat hem wordt voorgehouden, ook wanneer de boodschap hem raakt of onterecht voelt. Feedback defensief afweren staat op gespannen voet met de openheid die het vak vraagt; feedback serieus onderzoeken en er zichtbaar iets mee doen hoort erbij.

5.6 Escaleren

Escaleren is geen falen van de samenwerking, maar een professionele stap wanneer het belang van de jeugdige daarom vraagt. De gezinshuisouder escaleert wanneer signalen over de veiligheid, de ontwikkeling of het welzijn van de jeugdige niet worden gehoord, of wanneer de samenwerking zo vastloopt dat de zorg eronder lijdt.

De gezinshuisouder escaleert zorgvuldig: hij benoemt zijn zorg eerst bij de direct betrokkene, kondigt de escalatie aan, kiest de route die past bij de ernst van de situatie en legt de stappen vast. Bij signalen van acute onveiligheid handelt hij direct, volgens de Wet verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling.

De gezinshuisouder mag verwachten dat een escalatie serieus wordt genomen, dat er binnen redelijke termijn een reactie komt en dat escaleren geen negatieve gevolgen heeft voor zijn positie.

5.7 Herstellen

Waar mensen samenwerken, ontstaan botsingen, misverstanden en soms beschadigd vertrouwen. De gezinshuisouder neemt verantwoordelijkheid voor herstel. Hij zet de eerste stap wanneer een samenwerkingsrelatie is beschadigd, ook wanneer de oorzaak naar zijn oordeel vooral bij de ander ligt. Hij erkent het eigen aandeel, spreekt uit wat hem heeft geraakt en onderzoekt met de ander hoe de samenwerking verder kan. Herstel is gericht op de toekomst van de samenwerking, niet op het beslechten van het verleden.

Lukt herstel in de eigen relatie niet, dan organiseert de gezinshuisouder hulp: een gezamenlijk gesprek onder onafhankelijke begeleiding, of betrokkenheid van leidinggevers of opdrachtgevers.

6. Samenwerken onder spanning

Sommige situaties zetten de samenwerking zwaar onder druk. Juist dan bewijst professioneel samenwerken zijn waarde. Dit hoofdstuk beschrijft geen procedures — die behoren tot organisaties en het kwaliteitskader — maar de professionele houding die de gezinshuisouder in deze situaties vasthoudt.

Bij een melding of beschuldiging. Wanneer een melding of beschuldiging het gezinshuis raakt, blijft de gezinshuisouder transparant en werkt hij mee aan zorgvuldig onderzoek, hoe zwaar de situatie ook weegt. Hij houdt de jeugdige buiten de spanning tussen volwassenen en zoekt steun voor zichzelf: bij collega's, een vertrouwenspersoon of de beroepsvereniging. Openheid onder druk is het moeilijkst en het meest nodig.

De gezinshuisouder mag verwachten dat een melding of beschuldiging proportioneel wordt opgepakt: met een onderzoek dat feiten vaststelt vóór er definitieve stappen volgen, en met oog voor het behoud van continuïteit en bestaande relaties — ook voor de andere jeugdigen en gezinsleden in het gezinshuis. Vrije uitspraken van jeugdigen kunnen gevolgen hebben voor de gezinshuisouder; onvoldoende bescherming daartegen zet de openheid in het gezinshuis onder druk. Hoe deze proportionaliteit in de praktijk vorm krijgt, werkt Present 24x7 de komende periode verder uit met het werkveld.

Bij een voorgenomen overplaatsing. Wanneer een overplaatsing wordt overwogen, brengt de gezinshuisouder alles in wat hij weet over wat dit voor de jeugdige betekent, en aanvaardt hij dat het besluit bij de bevoegde partij ligt. Valt het besluit, dan werkt hij mee aan een zorgvuldige overgang: hij draagt over wat de nieuwe opvoeders nodig hebben en helpt de jeugdige de overgang te dragen.

Na het einde van de plaatsing. De relatie tussen gezinshuisouder en jeugdige eindigt niet vanzelfsprekend wanneer de plaatsing eindigt. In de jaren van samenleven is een hechttingsrelatie gegroeid die voor de jeugdige betekenis houdt — of de plaatsing nu eindigt door overplaatsing, terugkeer naar huis of het bereiken van de volwassen leeftijd. Het verbreken van deze relatie is een breuk in een betekenisvolle relatie, en het voorkomen van onnodige breuken behoort tot de kern van goede gezinshuiszorg.

Wanneer de jeugdige contact wil, blijft de gezinshuisouder daarvoor beschikbaar. Hij geeft dat contact plekbewust vorm: hij is aanwezig als vertrouwde volwassene uit de levensgeschiedenis van de jeugdige, en mengt zich niet in de nieuwe opvoedsituatie. Juist die rolzuiverheid maakt het contact veilig — voor de jeugdige, voor de nieuwe opvoeders en voor de ouders.

De gezinshuisouder mag verwachten dat de hechttingsrelatie tussen hem en de jeugdige wordt erkend als betekenisvolle relatie, en dat het einde van de plaatsing niet automatisch het einde van het contact betekent. Besluiten over contact worden genomen op basis van wat de jeugdige nodig heeft en wil — waarbij de wens van de jeugdige zwaarwegend is — en niet vanuit de vooronderstelling dat contact met de gezinshuisouder nieuwe relaties schaadt.

Bij een verstoorde samenwerking met ouders. Wanneer de samenwerking met ouders vastloopt, blijft de gezinshuisouder de ouders erkennen als ouders. Hij blijft zoeken naar een vorm van contact die wél mogelijk is, hoe klein ook, en spreekt ook in deze periode met respect over de ouders in het bijzijn van de jeugdige. Hij organiseert hulp voor de samenwerking in plaats van de verstoring te laten voortduren, en betreft de gedragswetenschapper wanneer dit nodig is.

Bij conflicterende verwachtingen. Soms vragen verschillende partijen tegenstrijdige dingen van het gezinshuis. De gezinshuisouder lost dit niet op door iedereen tevreden te stellen of door geruisloos zelf te kiezen, maar door de tegenstrijdigheid zichtbaar te maken bij de partijen die haar veroorzaken en om een gezamenlijke afweging te vragen. Spanningen tussen systemen horen niet op het bord van de jeugdige en niet ongezien op het bord van het gezinshuis.

7. Reflectie en ontwikkeling

Samenwerken is een bekwaamheid die onderhoud vraagt. De gezinshuisouder maakt de kwaliteit van zijn samenwerkingsrelaties daarom zelf tot onderwerp van reflectie.

Hij staat periodiek stil bij de vraag hoe zijn samenwerkingsrelaties functioneren: waar zij goed lopen, waar zij schuren en wat zijn eigen aandeel daarin is. Hij brengt samenwerkingsdilemma's in bij intervisie en onderzoekt daar ook de eigen patronen: hoe hij reageert op kritiek, op verlies van regie, op besluiten die hem raken. Wat hij daarover leert, verbindt hij aan zijn persoonlijke ontwikkeling.

Zo blijft de samenwerkingscode geen document naast de praktijk, maar een spiegel die de gezinshuisouder zichzelf voorhoudt.

Vervolgstappen

Dit document vraagt op de volgende punten nog om expliciete besluitvorming of praktijkvalidatie:

1. **Afbakening met de beroepscode.** Gekozen is voor het model waarin de code de gezinshuisouder normeert en per situatie beschrijft wat hij van partners mag verwachten; deze verwachtingen binden anderen niet. De vergelijkingsronde met beroepsprofiel en beroepscode heeft inmiddels plaatsgevonden: overlap tussen deze code en kring 1/2 van de beroepscode is bewust aanvaard (twee invalshoeken op hetzelfde thema), en kring 5 van de beroepscode is om die reden vervallen. Present 24x7 komt terug op de plek van de collegiale omgangsnormen (beroepscode kring 5, artikel 1 en 2) zodra dat onderdeel van de beroepscode definitief wordt vastgesteld.
2. **Loyale uitvoering van besluiten (5.3).** De norm dat de gezinshuisouder besluiten waar hij het niet mee eens is loyaal uitvoert, met escalatie als uitzondering bij belang of veiligheid van de jeugdige, lost de spanning “verantwoordelijkheid zonder invloed” niet op, maar beschrijft er een professionele omgang mee. Dit vraagt nog bekrachtiging door de werkgroep.
3. **Contact na het einde van de plaatsing (hoofdstuk 6).** Nieuw is de norm dat de gezinshuisouder beschikbaar blijft voor contact wanneer de jeugdige dat wil, en de verwachting dat de hechtingsrelatie wordt erkend. Twee aandachtspunten verdienen bespreking met jeugdbeschermers en zorgorganisaties: (a) de beslissing over contact ligt juridisch bij de

gezaghebbenden, de wens van de jeugdige is zwaarwegend maar niet in alle gevallen doorslaggevend; (b) de plekbewuste vormgeving is het professionele antwoord op de vrees dat contact nieuwe relaties schaadt.

4. **Terminologie in het bredere werkveld.** De kwaliteitsdocumenten uit het werkveld hanteren nog “voogd”; deze code hanteert jeugdbeschermer en gecertificeerde instelling, in lijn met beroepsprofiel en beroepscode. Advies: één terminologielijn vaststellen zodra het kwaliteitskader wordt herzien.

Eigenaar: Present 24x7, beroepsvereniging voor gezinshuisouders · Concept 0.5 · juli 2026